

Sekretariat & Information

Den 7. oktober 2004

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1015 Kbh. K

Att.: Kontorchef Søren Riiskjær
e-mail: src@kum.dk

Danmarks Idræts-Forbunds høringssvar på udkast til forslag til Lov om fremme af dopingfri idræt

Danmarks Idræts-Forbund (DIF) skal hermed afgive følgende bemærkninger til Kulturministeriets udkast til forslag til Lov om fremme af dopingfri idræt:

Generelt:

DIF er enig i, at der er behov for at gøre den hidtidige forsøgsordning Anti Doping Danmark permanent, og at man ved at forankre Anti Doping Danmark i lovgivningen både får understreget det samfundsmæssige engagement og givet Anti Doping Danmark den nødvendige opbakning i de fortsatte bestræbelser på at forpligte flere offentlige og private organisationer og institutioner i bekæmpelsen af dopingmisbruget.

DIF er ligeledes enig i, at Anti Doping Danmark fremover skal have en enstrengt struktur med kun én bestyrelse og ét sekretariat.

DIF er også enig i de i lovforslaget fem beskrevne hovedformål for Anti Doping Danmarks virksomhed.

Endelig er DIF også enig i, at de lovbestemte tilskud til idrætsorganisationer og -foreninger gøres afhængige af, at disse bakker op om og agerer i overensstemmelse med bestemmelserne i World Anti Doping Code. DIF har i årevis arbejdet for at få et fælles dopingregelsæt på verdensplan, som sikrer en ensartet behandling af dopingsager på tværs af landegrænser og idrætsgrene. Med vedtagelsen af World Anti Doping Code og Copenhagen Declaration on Anti Doping in Sport på konferencen i København 3.-5. marts 2003 lykkedes det at komme et langt skridt henimod dette mål. DIF ser i den forbindelse også forslaget til lov om fremme af dopingfri idræt som et nødvendigt redskab til at sikre, at der også skabes en entydig dansk opbakning til World Anti Doping Code. Indtil nu er det kun DIF blandt idrættens hovedorganisationer, der har implementeret World Anti Doping Code i sit regelsæt.

DIF er således helt overvejende positiv over for udkastet til lovforslag, som er i fin overensstemmelse med den aftale, som DIF sammen med de øvrige idrætsorganisationer samt Team Danmark indgik med kulturministeren i foråret med henblik på at få en ny og mere effektiv struktur for Anti Doping Danmark. Der er imidlertid en række punkter, som DIF finder problematiske ved nærværende lovforslag, og som derfor kommenteres i det følgende.

Vedr. definition af doping

I § 1, stk. 1 defineres doping som anvendelse af præstationsfremmende stoffer, som er omfattet af loven om forbud mod visse dopingmidler samt i stk. 2 endvidere som de præstationsfremmende metoder, som kulturministeren fastsætter nærmere regler for.

Dette er imidlertid ikke en fyldestgørende definition, idet loven om forbud mod visse dopingmidler kun omfatter de "hårde" stoffer, som man fra Folketingets side vedtog at kriminalisere besiddelse, forhandling, fremstilling og eksport og import af. Denne lov omhandler således kun en begrænset del af den række stofgrupper, som optræder på WADA's dopingliste, og som den danske regering og DIF har forpligtet sig til at følge ved at tilslutte sig World Anti Doping Code og Copenhagen Declaration on Anti Doping in Sport.

Definitionen på doping er således den liste over forbudte grupper af stoffer og metoder, som mindst én gang årligt udsendes af WADA i henhold til World Anti Doping Code.

Ministeriet har alligevel valgt en anden definition i lovforslaget, hvilket DIF tolker som et lovteknisk forsøg fra ministeriets side på at undgå at henvise til WADA's dopingliste i selve loven, fordi WADA er en privat organisation. Imidlertid betyder den foreslåede formulering i lovteksten, at Anti Doping Danmark ikke kan bekæmpe brugen af alle de grupper af stoffer, som er nævnt på WADA's liste, og at den danske stat og DIF dermed kommer i uoverensstemmelse med gældende internationale regler.

Hvis det af lovtekniske grunde ikke er muligt at skrive i lovforslagets § 1, at doping forstås som de grupper af stoffer og præstationsfremmende metoder, som er indeholdt i WADA's dopingliste, foreslår DIF følgende formulering i § 1:

§ 1. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for hvilke grupper af stoffer og hvilke præstationsfremmende metoder, som skal betragtes som doping.

Af lovbemærkningerne til § 1 skal det fremgå, at ministerens fastsættelse af de nærmere regler er en kodificering af WADA's liste over forbudte stoffer og metoder.

Såfremt ministeriet af lovtekniske årsager ønsker, at dopingdefinitionen tager udgangspunkt i allerede eksisterende lovgivning, kan en alternativ formulering af § 1 være som følger:

§ 1. Ved doping forstås i denne lov anvendelse af præstationsfremmende stoffer, som er omfattet af loven om forbud mod visse dopingmidler.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for hvilke grupper af stoffer og hvilke præstationsfremmende metoder, som ud over de i stk. 1 nævnte stoffer skal betragtes som doping.

Denne model er imidlertid efter DIF's opfattelse ikke at foretrække. Man skal nemlig bl.a. her bemærke, at denne model overlader det til to forskellige ministerier at være i overensstemmelse med WADA's dopingliste, idet indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af lov om forbud mod visse dopingmidler kan fastsætte, hvilke andre grupper af dopingmidler denne lov gælder for. Dvs., at der i lovbemærkningerne til denne lov også skal indføres en bemærkning om, at indenrigs- og sundhedsministerens fastsættelse af grupper af stoffer ikke må indeholde stoffer, som ikke er på WADA's liste.

Det er meget vigtigt at understrege, at det ikke er korrekt, når ministeriet på side 10 i bemærkningerne til § 1, stk. 2 skriver, at WADA's dopingliste "danner udgangspunkt for den løbende afgrænsning af de stoffer, som er omfattet af den i stk. 1 omtalte lov om forbud mod visse dopingmidler". WADA's dopingliste indeholder en række "milde" grupper af stoffer, som man af gode grunde ikke kan kriminalisere besiddelse og forhandling af.

Vedr. Anti Doping Danmarks status som offentlig selvejende institution:

I § 2 i lovforslaget fastslås det, at Anti Doping Danmark er en selvejende institution, og i lovbemærkningerne til § 2 på side 11 foreslås det, at Anti Doping Danmark tillægges status som offentlig selvejende institution, uagtet at det offentlige tilskud til Anti Doping Danmark kun udgør ca. 1/3 af organisationens indtægter.

DIF er meget uenig i at tillægge Anti Doping Danmark status som *offentlig* selvejende institution og har meget svært ved at se begrundelserne herfor. Ministeriet anfører, at det skal ses i lyset af behovet for et samfundsmæssigt engagement i dopingbekæmpelsen og hensynet til retssikkerheden for de af dopingkontrollen omfattede idrætsudøvere. Ingen af de nævnte behov begrundes efter DIF's opfattelse, at Anti Doping Danmark skal være en offentlig institution.

Staten kan således godt engagere sig i dopingbekæmpelsen uden at gøre Anti Doping Danmark til en offentlig institution. Det er for DIF meget væsentligt at understrege, at dopingbekæmpelsen inden for idrætten i mindst lige så høj grad er idrættens eget ansvar som statens, og at et samarbejde om dopingkontrol, oplysning, forskning mv. derfor bør foregå på vilkår, som ikke indebærer, at dopingbekæmpelsen statsliggøres. I betragtning af at idrættens organisationer bidrager med 2/3 af Anti Doping Danmarks indtægter, og at 2/3 af Anti Doping Danmarks bestyrelse udpeges af idrætsorganisationerne finder DIF det urimeligt at gøre Anti Doping Danmark til en offentlig institution, som ministeren skal godkende vedtægter, budget, årsberetning og regnskab for, jf. § 7.

Det angivne hensyn til retssikkerheden er ikke uddybet af ministeriet, men hvis der herved forstås, at kontrollerne skal foretages på et forsvarligt grundlag, skal det anføres, at kontrollerne i medfør af World Anti Doping Code skal foretages i henhold til en række ufravigelige procedurer bl.a. af hensyn til udøvernes retssikkerhed. Der er således intet behov for at gøre Anti Doping Danmark til en offentlig institution med det formål at gøre kontrollerne retssikre, idet dette allerede sker og er en ufravigelig betingelse i henhold til de internationale og nationale regler, som allerede findes inden for idrætten.

Hvad angår ikendelse af karantæner til idrætsudøverne er dette helt og holdent idrættens eget anliggende og ikke omfattet af Anti Doping Danmarks virksomhed. DIF har således opbygget et eget retssystem til behandling og pådømmelse af dopingsager – et retssystem, som er opbygget ud fra samme hensyn til retssikkerheden som det civile retssystem. Det kan således ikke være dette

retssikkerhedselement, der ligger til grund for ministeriets argument for at gøre Anti Doping Danmark til en offentlig institution.

Endelig skal DIF ikke undlade at bemærke, at en statsliggørelse af Anti Doping Danmarks virksomhed i form af, at organisationen underlægges offentligheds- og forvaltningsloven mv., vil medføre en unødigt bureaukratisering af Anti Doping Danmarks arbejde, som kan besværliggøre en effektiv dopingbekæmpelse.

DIF skal således foreslå, at det i lovbemærkningerne til § 2 fastslås, at Anti Doping Danmark er et samarbejde mellem idrætsorganisationerne og staten, og at organiseringsformen er en selvejende, ikke-offentlig institution.

DIF skal endvidere som en konsekvens heraf og for at understrege, at Anti Doping Danmark er et partnerskab mellem staten og idrætten foreslå, at § 7, stk. 1 ændres til følgende:

§ 7: Kulturministeren, de tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer og Team Danmark skal godkende vedtægter og budget samt årsberetning og regnskab for Anti Doping Danmark.

Det foreslås endvidere, at den i bemærkningerne til § 7, stk. 1 nævnte resultatkontrakt indgås mellem Anti Doping Danmark og Kulturministeriet, idrætsorganisationerne og Team Danmark for perioder af fire år.

Vedr. honorering af bestyrelsens arbejde:

I bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 1 hedder det (side 13), at "de ministerudpegede medlemmer af bestyrelsen påregnes honoreret for deres arbejdsmæssige indsats for Anti Doping Danmark...."

DIF finder det principielt forkert, at der forskelsbehandles mellem minister- og organisationsudpegede bestyrelsesmedlemmer og finder det urimeligt, at en organisation, som finansieres for 2/3 af idrætten selv, skal honorere de ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer og ikke de øvrige. Igen bør det ligeværdige partnerskab mellem idrætten og staten i institutionen understreges, og DIF foreslår derfor, at det i lovbemærkningerne til § 4, stk. 1 hedder, at bestyrelsen kan honoreres for deres arbejdsmæssige indsats for Anti Doping Danmark.

Vedr. økonomi:

Det hedder i bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 1, at "...Kulturministeriet årligt fastsætter et maksimum for statens tilskud på grundlag af det i henhold til § 7 fremlagte budget".

DIF er uenig i, at ministeriet skal fastsætte et årligt maksimum for statens tilskud. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 2 bygger finansieringen af Anti Doping Danmark på 4-årige aftaler mellem kulturministeren og idrætsorganisationerne og Team Danmark, hvor årlige beløb fra idrætsorganisationerne og Team Danmark vil blive fastsat fire år frem. Det er ikke rimeligt, at ministeriet kun ønsker at forpligte idrætsorganisationerne og Team Danmark på bestemte beløb fire år frem, mens ministeriet selv kun ønsker en gang årligt at fastsætte et *maksimum* for statens tilskud. Samarbejdet bør igen bygge på lige vilkår, dvs. at også ministeriet skal forpligte sig på et bestemt, årligt tilskud i en 4-års periode.

De tre første linier i bemærkninger til lovforslagets § 9, stk. 1 bør derfor stryges, og det bør i stedet for hedde: "Kulturministeriet yder årligt et beløb i medfør af de 4-årige aftaler, der indgås med de tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer og Team Danmark, jf. også bemærkningerne til § 9, stk. 2.

Vedr. forudsætninger for ydelse af lovbestemte tilskud til idrætsorganisationer og – foreninger:

Det hedder i lovforslagets § 11, stk. 1, at "det er en forudsætning for ydelse af lovbestemte tilskud til idrætsorganisationer og –foreninger, at disse har indført og til enhver tid håndhæver regler om dopingkontrol og –sanktioner....."

DIF er enig i, at der skal skabes lovhjemmel til økonomisk at sanktionere organisationer og foreninger, som ikke underlægger sig dopingregler, som er i overensstemmelse med World Anti Doping Code. Formuleringen i § 11, stk. 1 er imidlertid uheldig derved, at den kan forstås på den måde, at alle lokale idrætsforeninger skal til at formulere deres egne dopingregler. Idrætsforeninger, der er medlemmer af DIF, DGI eller DFIF, er imidlertid underlagt disses dopingregler og behøver således ikke at indføre egne dopingregler, men skal "blot" efterleve dem.

Der findes imidlertid en mindre gruppe af lokale idrætsforeninger, som hverken er organiseret i DIF, DGI eller DFIF, men som modtager kommunale tilskud. Her bør ministeriet gøre op med sig selv, om man ønsker, at disse skal forpligtes til at indføre bestemmelser i foreningsvedtægterne, som giver Anti Doping Danmark adgang til at kontrollere deres medlemmer, og som fastslår, at man udelukkes fra foreningen i tilfælde af positive prøver. Foreninger, som ikke er medlem af en af hovedorganisationerne, vil imidlertid ikke være en del af organisationernes dopingretssystem, og det kan derfor være svært for disse at leve op til World Anti Doping Codes bestemmelser om en fair og retssikker høring af den anklagede.

Der foreslås i medfør af ovenstående følgende formulering i § 11:

§ 11. Det er en forudsætning for ydelse af lovbestemte tilskud til de tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer, at disse har indført og til enhver tid håndhæver regler om dopingkontrol og –sanktioner, og at disse til stadighed er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i World Anti Doping Code vedtaget den 4. marts 2003 med senere ændringer.

Stk. 2. Det er ligeledes en forudsætning for ydelse af kommunale tilskud til lokale idrætsforeninger, at de efterlever deres hovedorganisations dopingregler.

Stk. 3 Såfremt en lokal idrætsforening ikke er medlem af en af de tre tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer, kan kommunen som en forudsætning for ydelse af tilskud stille krav om, at der indføres bestemmelser i foreningens vedtægter om dopingkontrol og –sanktioner.

Stk. 4 Vedkommende minister fastsætter regler om, at der i tilfælde af overtrædelser af de i stk. 1-3 omtalte regler kan ske bortfald eller reduktion af de i stk. 1 omtalte tilskud.

I ovenstående stk. 4, som er en omformulering af lovforslagets § 11, stk. 2, er "skal" foreslået ændret til "kan". Begrundelsen herfor findes i ministeriets egne bemærkninger til § 11, stk. 2, hvori det hedder, at "...myndighederne efter omstændighederne i første omgang bør nøjes med at indskærpe reglerne...". Bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 2 er således i modstrid med en

”skal”-bestemmelse i selve lovteksten, som jo indebærer, at der pr. automatik skal ske enten bortfald eller reduktion. DIF mener, at en ”kan”-bestemmelse mest er på sin plads, idet der kan være en række tilfælde, hvor det vil være en overreaktion med det samme at skride til økonomiske sanktioner uden en forudgående advarsel.

DIF skal endelig bemærke, at det er væsentligt, at Undervisnings- og Kulturministeriet arbejder tæt sammen i forbindelse med den nærmere regelfastsættelse, samt at idrætsorganisationerne bliver hørt i denne forbindelse, da der kan være en række problemområder, som det vil være nødvendigt at have en indgående dialog om.

Vedr. ikrafttræden:

I lovforslagets § 12 foreslås det, at loven træder i kraft den 1. januar 2005.

DIF har intet problem med ikrafttrædelsesdatoen, da DIF allerede har indført dopingregler i overensstemmelse med World Anti Doping Code:

DIF skal imidlertid gøre opmærksom på, at hverken DGI eller DFIF – og derfor ej heller de idrætsforeninger, der ikke er medlemmer hos DIF, men kun hos DGI eller DFIF – på nuværende tidspunkt har fået indført dopingregler, som følger World Anti Doping Codes bestemmelser. Da sådanne dopingregler dels tager tid at udforme, dels også skal vedtages af organisationernes kompetente organer, kunne man frygte, at man ikke kunne nå at indføre reglerne inden ikrafttrædelsesdatoen. Der bør derfor rettelig indføres en overgangsperiode, således at organisationer og foreninger, som ikke har fået indført reglerne inden ikrafttrædelsesdatoen, ikke mister deres offentlige tilskud med det samme, men får en rimelig tidsfrist til at få forholdene i orden.

Vedr. diverse faktuelle forhold:

Det hedder i lovforslagets almindelige bemærkninger, indledningen (side 3), at ”...så godt som alle dopingmidler og –metoder rummer væsentlige helbredsmæssige risici.”

Det er imidlertid en overdrivelse, da en række af de mildere grupper af stoffer ikke kan siges at have væsentlige helbredsmæssige risici. Det foreslås, at det i stedet hedder, at ”...mange dopingmidler og –metoder rummer helbredsmæssige risici.”

Det hedder ligeledes i de almindelige bemærkninger, indledningen (side 3), at ”incitamenterne er meget store til at skyde genveje til resultater såvel i idrætten som for fitness- og motionsaktiviteterne.” For mange fitnessudøvere er det vel snarere et spørgsmål om at få en flot krop (”forfængelighedsdoping”) frem for et spørgsmål om resultater.

På side 8 om lovforslagets økonomiske konsekvenser hedder det, at ”lovforslaget medfører en stigning i Kulturministeriets bidrag til Anti Doping Danmark fra ca. 3 mio. kr. årligt til 4 mio. kr.” Dette er formelt set korrekt. Det hører imidlertid med til billedet, at Kulturministeriet tidligere ydede 1 mio. kr. øremærket til dopingforskning til Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning – midler, som idrætsforskningsudvalget i samråd med Anti Doping Danmark uddelte til forsknings- og udviklingsprojekter. Denne ene mio. kr., som altså tidligere lå i et andet regi og ikke formelt under Anti Doping Danmarks kompetence, er nu blevet flyttet fra idrætsforskningsudvalget til Anti

Doping Danmark. Der er således formelt set tale om en stigning i det statslige tilskud på 1 mio. kr. til *institutionen Anti Doping Danmark*, men reelt er det statslige tilskud til *dopingbekæmpelsen* ikke steget, men forblevet på de 4 mio. kr.

Side 8 midtpå hedder det, at Anti Doping Danmark har indgået en aftale med Kriminalforsorgen og Politiet, der bl.a. indebærer et antal uanmeldte kontrolbesøg. Det er korrekt for så vidt angår Kriminalforsorgen. Men med Politiet har der ikke været indgået aftaler om dopingkontrolbesøg, men kun oplysnings- og informationsmøder.

På side 10 hedder det i bemærkningerne til § 1, stk. 1, at loven om forbud mod visse dopingmidler er fra 1989. Det er ikke korrekt. Loven blev vedtaget i 1993.

Endelig hedder det på side 17 nederst, at "idrætsorganisationernes økonomi er i helt overvejende grad baseret på tilskud i henhold til tips- og lottoloven. For idrætsforeningernes vedkommende er økonomien på tilsvarende vis baseret på kommunale tilskud med hjemmel i folkeoplysningsloven." Formuleringen giver det indtryk, at også foreningernes økonomi i helt overvejende grad er baseret på offentlige tilskud. Dette er ikke tilfældet. Foreningernes økonomi er i lige så høj grad baseret på egenindtægter (primært kontingenter) og er ikke i samme omfang afhængig af offentlige tilskud som de centrale organisationer.

Skulle ministeriet ønske yderligere oplysninger i forbindelse med ovenstående afgivne høringsvar, står DIF naturligvis til rådighed herfor.

Med venlig hilsen

Karl Chr. Koch
Adm. direktør

Kulturministeriet
Att. Søren Riiskjær
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 Kbh K.

Vingsted, den 7. oktober 2004

Vedr. høring af forslag til lov om fremme af dopingfri idræt.

Tak for det fremsendte høringsmateriale. Bortset fra § 11 svarer lovforslaget til indholdet af forudgående drøftelser mellem ministeriet, de tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer og Team Danmark. Vi kan derfor støtte denne del af forslaget, idet vi dog vil foreslå at bemærkningerne til § 2 bringes i overensstemmelse med indholdet af § 2, hvori det bestemmes at Anti Doping Danmark er en selvejende institution. I bemærkningerne foreslås Anti Doping Danmark tillagt status som offentlig selvejende institution?

I § 11 foreslås det under overskriften "Idrætsorganisationers deltagelse i bekæmpelsen af doping" at "Det er en forudsætning for ydelse af lovbestemte tilskud til idrætsorganisationer og -foreninger, at disse har indført og til enhver tid håndhæver regler om dopingkontrol og -sanktioner, og at disse til stadighed er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i World Anti Doping Code vedtaget af de internationale idrætsorganisationer den 4. marts 2003 med senere ændringer."

Idrætsorganisationernes forhold har været genstand for grundige forudgående drøftelser og vi har noteret os ministeriets beslutninger desangående.

Idrætsforeningernes forhold har ikke på noget tidspunkt været omfattet af drøftelserne, og vi kan ikke tilslutte os det stillede forslag som det er formuleret, idet det er uklart hvad der menes med at de enkelte foreninger skal indføre og håndhæve regler om dopingkontrol og -sanktioner.

Vi foreslår iøvrigt at ordene "af de internationale idrætsorganisationer" udgår af § 11. De internationale idrætsorganisationer som har stemt for World Anti Doping Code repræsenterer kun et udsnit af den internationale foreningsidræt.

Endelig foreslår vi at § 11 forsynes med en overskrift som svarer til paragraffens indhold.

Med venlig hilsen
Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger

Søren Møller
Landsformand

Kulturministeriet
Nybrogade 2,
Postboks 2140,
1015 København K
Att. Søren Riiskjær

Vingsted, den 7. oktober 2004

Vedr. høringssvar til lovforslag om fremme af dopingfri idræt

De Danske Skytteforeninger har fra Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger modtaget det af ministeriet udarbejdede udkast til lovforslag, og vi tillader os herved, at give vore bemærkninger.

Lovforslaget giver os alene anledning til bemærkninger i forhold til § 11. I forhold til stk. 1 bemærkes, at det vel-næppe er tanken at den enkelte idrætsforening skal formulere sine egne dopingregler, men at det må være tilstrækkeligt, at foreningen er medlem af en organisation, der har indgået aftale med ADD. I forhold til stk. 2 foreslås det, at "skal" erstattes af "kan", da det bør bero på en konkret vurdering, om der er anledning til at gennemføre tilskudsmæssige sanktioner.

Med venlig hilsen
De Danske Skytteforeninger

Chr. Kjær
Landsformand

Steen F. Andersen
generalsekretær

DFIF

**Dansk
Firmaidrætsforbund**

Kulturministeriet
Kontoret for idræt og almen kulturpolitik
Kontorchef Søren Riiskjær Christensen
Nybrogade 2
Postboks 2140
DK-1015 København K.

Storebæltsvej 11
5800 Nyborg

Telefon 65 31 65 60
Telefax 65 30 14 26

Udtalelse om udkast til Lovforslag om Lov om fremme til dopingfri idræt.

Oktober 4., 2004

Tak for det fremsendte udkast til lovforslag.

Dansk Firmaidrætsforbund kan i det store hele tilslutte sig udkastet

I udkastets § 3.
Bør ordet selvstændig i 1) og 3) fjernes.

Rækkefølgen i § 3 af 1 - 5 bør ændres således:

- 1) dopingkontrol
- 2) oplysning om antidoping
- 3) forsknings- og udviklingsvirksomhed vedrørende bekæmpelse af doping
- 4) internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping
- 5) rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager indenfor Anti Doping Danmarks virkeområde

Selvom der ikke i lovforslaget er nævnt, at der er tale om en prioriteret rækkefølge kan en opremsning af arbejdsopgaver let opfattes som sådan, og så kan områderne lige så godt stå i den rækkefølge, som områderne er prioriteret.

Under internationalt samarbejde i øvrigt (side 5), almindelige bemærkninger, bør nævnes Nordisk Anti-doping Agreement blandt de internationale aftaler.

Med venlig hilsen

Peder Bisgaard

Formand
Peder Bisgaard
Email bis@dfif.dk

Sekretariat & Information
Den 30. september 2004

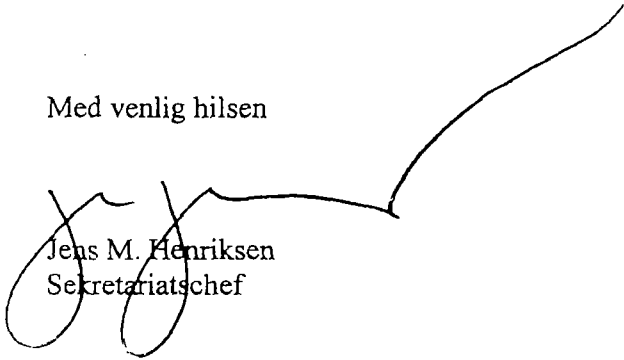
DANMARKS IDRÆTS-FORBUND
Olympisk komite

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

Vedr. lov om fremme af dopingfri idræt

Det meddeles herved efter aftale med formanden for Aktivkomiteen, at Danmarks Idræts-Forbunds Aktivkomite ikke har bemærkninger til det fremsendte forslag til lov om fremme af dopingfri idræt.

Med venlig hilsen

Jens M. Henriksen
Sekretariatschef

Idrættens Hus
Brøndby Stadion 20 · DK 2605 Brøndby
Tlf. +45 4326 2626 · Fax +45 4326 2628
www.dif.dk

Protector Hendes Majestæt Dronningen

Danske Elitesportsudøveres Forening (DEF)
c/o Spillerforeningen
Pilestræde 35, 1. sal
1112 København K
tlf: (+45) 33 12 11 28
fax: (+45) 33 12 56 21

(sendt pr. e-mail: tmt@kum.dk)
Kulturministeriet

København, 8. oktober 2004

Vedr.: Høring af forslag til lov om fremme af dopingfri idræt

Tak for fremsendelse af forslag til lov om fremme af dopingfri idræt. Vi har i Danske Elitesportsudøveres Forening (DEF) med stor interesse studeret forslaget.

Det er tilfredsstillende at konstatere, at man fra den danske stats side fortsat støtter idrættens organisationer i de fælles bestræbelser på at bekæmpe dopingmisbrug.

DEF bakker op om lovforslaget i dets hensigt om at forene, harmonisere og koordinere kampen mod dopingmisbrug i overensstemmelse med WADA-kodeksets formål.

Derudover har vi følgende kommentarer:

- Til §4:
Elitesportsudøverne ønsker at opnå indflydelse på og bidrage til bekæmpelsen af doping, som er et gennemgående tema i elitesportsudøvernes hverdag. Det er således fortsat et ønske fra elitesportsudøverne, at DEF repræsenterer disse i bestyrelsen for Anti Doping Danmark. Som det fremgår af vedlagte oplysningsdokument har DEF en efter alle målestokke meget høj organisationsprocent hos den primært relevante gruppe i forhold til doping - elitesportsudøverne. Der er på kulturområdet som på andre områder i samfundet en tradition for at inddrage ansatte, kunstnere eller lignende primære aktørers organisationer i styrende organer.
- Til §1, stk. 2:
I overensstemmelse med WADA-kodeksets formål om en koordineret og harmoniseret indsats mod doping bør doping udelukkende defineres på baggrund af den af WADA fastsatte *forbudte liste* omfattende såvel *forbudte stoffer* som *forbudte metoder* og ikke på baggrund af regler fra kulturministeren.

DEF ser frem til at indgå i bestræbelserne på at bekæmpe dopingmisbrug i elitesporten og håber at ovenstående kommentarer vil blive taget i betragtning i udarbejdelsen af loven.

Med venlig hilsen
DEF

Rasmus N. Haagensen
Formand

Kultuministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 Kbh. K

København, den 6. oktober 2004

Vedr. forslag til lov om fremme af dopingfri idræt

Med tak for det fremsendte, findes nedenstående fitness kæderne Fin Form og fitness dk's bemærkninger til lovforslagets overordnede indhold.

Fin Form og fitness dk driver tilsammen 19 af de i alt 36 centre hvori der på baggrund af indgåede kontrakter om et frivilligt og selvfinansieret samarbejde med Anti Doping Danmark (ADD) bliver foretaget dopingtest.

Baggrund:

I 2003 blev der i organisationsidrætten udført 1936 dopingtest, hvoraf ca. 0,7% var positive. Pr. 1 september var der i 2004 udført i alt 57 "kontrakt" dopingtest, hvoraf 17 prøver var positive, svarende til knap 30%.

Ikke dermed sagt at problemet med doping relaterer til ca. 30% af alle medlemmer i fitness centre. På ingen måde. Den store difference skyldes flere faktorer:

- De personer der testes er oftest unge mænd, der udvælges i styrketræningsområderne, som er det miljø hvor dopingproblemet er mest koncentreret.
- De kontrollanter der udsendes af ADD udvælger typisk medlemmer, der på den ene eller anden måde bærer præg af dopingmisbrug.

Testede man samtlige medlemmer i fitness centre vil den procentuelle andel af positive prøver forventeligt falde til mindre end 2%.

Uanset er dopingproblemet uomtvisteligt mest udpræget i det træningsmiljø der i lovforslaget refereres til som "idræt uden for de i §11 omfattede idrætsorganisationer".

Det er imidlertid vores vurdering at loven, med en 80/20 vægtning, hovedsageligt fokuserer på doping i organisationsidrætten og elitesporten kontra de øvrige træningsmiljøer, herunder i særdeleshed fitness- og motionscentre, hvorimod problematikken med en modsat 80/20 vægtning hovedsageligt ligger hos kommercielt drevne centre kontra organisationsidrætten.

Efter gennemlæsning af det udsendte lovforslag og efterfølgende drøftelse af samme, stiller vi derfor overordnet følgende spørgsmål:

Er ønsket med det fremsendte lovforslag at komme dopingproblematikken med dertilhørende problemstillinger til livs i alle træningsmiljøer, eller er det primære ønske at sikre at (elite)idrætsfolk kan konkurrere på lige vilkår i et dopingfrit miljø?

Et spørgsmål der har været rejst tidligere, dog i en anden formulering, af professor Bengt Saltin.

Hvis ambitionen er sidstnævnte ønsker vi ikke at kommentere loven, da dette ikke er vores fagområde, og loven selv med lægmands øjne virker rigtig god.

Skulle ambitionen derimod være at komme dopingproblematikken med dertilhørende problemstillinger til livs i alle de træningsmiljøer hvor den findes, og i særdeleshed der hvor den er mest udbredt, så er der en række forhold vi mener der bør revurderes i forhold til kontrol i fitness- og motionscentre.

Fordele og ulemper?

På skemaet s. 9 og 10 i det fremsendte anføres det, at der er "Bedre markedsføringsmuligheder for de centre der kan tilbyde aktiviteter i et dopingfrit miljø". Til dette har vi følgende bemærkninger:

1. I lighed med at der ikke kan tilbydes motorveje, hvor alle overholder fartgrænserne, selvom reglerne er klare og tydelige for enhver og der "testes", skiltes og informeres, er det heller ikke muligt at tilbyde et dopingfrit miljø selvom der testes. Vi kan dog profilere os på at vi gør en indsats på at komme et problem til livs, og at vi reelt tester medlemmer.
2. I forbindelse med at nogle af de første tests i ADD regi blev foretaget, kom det frem, at der var fundet en positiv prøve i et Fin Form center. Denne oplysning fik pressen fat i, og gjorde en større sag ud af. Det blev nævnt at centret evt. var rockerrelateret mv., hvilket på ingen måde var sandt. Den negative markedsføringsmæssige værdi i denne sammenhæng var ganske anseelig, sammenholdt med, hvad der ville være sket ved ikke at teste – nemlig ingenting.

Faktum er således, at de der tester har en konstant risiko for at blive hængt ud i pressen som fitnesscentre/-kæder hvor doping flourer, modsat de centre der ikke tester. Dette forhold skal igen ses i lyset af at ADD ordningen er 100% frivillig, og betalt af centret selv. Groft skitseret, er der altså ingen fare for fitness- og motionscentre der undlader at deltage, hvorimod der er såvel økonomiske konsekvenser som en markedsføringsmæssig risiko forbundet med at deltage.

Disse forhold skaber en naturlig berøringsangst i forhold til at indgå et samarbejde med ADD, og det er vores klare holdning at ordningen aldrig bliver en succes, hvis måden man forsøger at komme problemstillingerne til livs er ved "...fortsat at tilskynde bl.a. ejere af relevante virksomheder til frivilligt at undrekaste virksomhedens kunder dopingkontrol og sanktionering...", som det står på s. 7, og ved at forsøge at sælge ordningen som et tiltag af større markedsføringsmæssig værdi.

Alene det faktum, at væsentligt mindre end 10% af landets fitness centre har tilsluttet sig ordningen vidner om at dopingproblemet i fitness- og motionscentre ikke kan/vil blive løst ud fra de opstillede rammer.

Sagt på en anden måde: Så længe testning er omkostningsfuld, ikke har nogle umiddelbare kommercielle fordele forbundet med sig, der ikke er nogen krav om at være med og der ingen konsekvenser er ved ikke at være med i ordningen, forventer vi at ADDs opgave i at skulle "...søge at indgå samarbejdsaftaler om bekæmpelse af doping med følgende parter..." som anført i §8, bliver stort set umulig.

Nationalt samarbejde?

På side 5 i det fremsendte står der: "Internationalt samarbejde er en fundamental forudsætning for bekæmpelse af doping." Dette er bestemt korrekt for så vidt angår eliteidræt, men hvad angår doping i motions- og fitnesscentre, så er den fundamentale forudsætning et nationalt samarbejde, hvilket der ikke eksisterer.

Registerlovgivningen forhindrer, som vi har fået det oplyst, at ADD kan udsende lister til de i ordningen medvirkende centre over de medlemmer i fitness- og motionscentre der er blevet testet positive, og hvilken sanktion de i den forbindelse er blevet pålagt. Den reelle betydning af dette er at et medlem, der er blevet testet positivt i et center der er med i ADD ordningen, frit kan gå over på den anden side af gaden, og melde sig ind i et andet center, der også er med i ADD ordningen.

Dette faktum, sammenholdt med det lave antal medvirkende centre, giver os som medvirkende centre en følelse af, at den indsats der ydes, i noget omfang et nytteløst. Vi løser ikke et problem, som er vores egentlige ønske, vi skubber det bare videre.

Vi håber selvfølgelig, at den forskrækkelse et medlem måtte få ved at blive testet positiv, sammenholdt med de informationer omkring doping og den

henvisning til dopinglinien som vore centre giver til medlemmer der ekskluderes pga. doping, afholder medlemmet i at anvende doping igen.

Det ville imidlertid være langt mere effektivt, at have et egentligt arbejdsredskab i form af en ad ADD koordineret oplysningsliste om medlemmer der er testet positive. Denne liste vil både have en stærk præventiv effekt, da en sådan vil gøre det muligt at fuldbyrde sanktionen mod det enkelte medlem i alle centre der er med i ordningen, og samtidig gøre det muligt at løse et problem frem for at skubbe det videre.

ADD nu og i fremtiden

Der skal ikke herske nogen tvivl om at vi sætter stor pris på ADD samarbejdet, da dette giver os som kommercielle virksomheder mulighed for at være med til at løse en problemstilling, der ikke alene har negative konsekvenser i de miljøer den findes, men også forvolder problemer af social karakter, herunder aggressiv og voldelig adfærd samt hospitalsbehandling af dopingens følgevirkninger.

Vi føler os imidlertid overbeviste om, at en revidering af rammer og redskaber her og nu, vil kunne gøre en mærkbar forbedrende forskel på dopingproblematikken, som tilsyneladende udvikler sig i en uheldig retning.

For at sikre, at fremtidige tiltag på doping området tager højde for aktuelle forhold i alle de træningsmiljøer hvor dopingen findes, vil det efter vores overbevisning også være en absolut styrke, at minimum én af de fire ministerudvalgte bestyrelsesposter i ADD besættes af en person med behørig indsigt i fitness-/motionsbranchen.

Vi håber, at nærværende skriv i fyldestgørende grad har belyst, hvordan vi i hhv. Fin Form og fitness dk anskuer dopingproblematikken, og heraf hvordan vi vurderer det fremsendte lovforslag.

Spørgsmål til det fremsendte er naturligvis meget velkomne.

Med venlig hilsen
Fin Form og fitness dk

Leif Christensen
Adm. direktør, Fin Form

Rasmus Ingerslev
Adm. direktør, fitness dk

E-mail: leif@finform.dk
Mobil: 20 82 82 82

E-mail: rasmus@fitnessdk.dk
Mobil: 22 35 35 30

Rigsrevisionen

D7

Dato: 5. oktober 2004

J.nr.: 2004-5602-2

(Angiv venligst j.nr. ved besvarelse)

Ref.: JM

kum@kum.dk

Ministeriet sendte 22. september 2004 (j.nr. 2004-4683-13) et forslag til lov om fremme af dopingfri idræt.

Rigsrevisionen har gennemgået forslagens regnskabs- og revisionsbestemmelser. Rigsrevisionen har ingen bemærkninger til disse bestemmelser. Rigsrevisionen har med tilfredshed noteret sig forslagene om, at kulturministeren skal godkende budgetter og regnskaber for Anti Doping Danmark og fastsætte regler for regnskabsaflæggelsen og revisionens udførelse.

Rigsrevisionen går ud fra, at regnskabs- og revisionsbestemmelserne bliver en del af det endelige forslag. Hvis dette ikke bliver tilfældet, vil Rigsrevisionen gerne orienteres.

Med venlig hilsen

Jens Mikkelsen

Amtsråds- foreningen

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

07-10-2004

J.nr. 550-445369

Elisabeth Hultcrantz

Tel. 3529 8207

Høringssvar vedrørende forslag til lov om fremme af dopingfri idræt

Kulturministeriet har med brev af 22. september 2004 fremsendt forslag til lov om fremme af dopingfri idræt, med anmodning om at måtte modtage eventuelle kommentarer senest torsdag den 7. oktober 2004.

Amtsrådsforeningen kan meddele, at man ikke har bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Elisabeth Hultcrantz

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K.

Udkast til forslag til Lov om fremme af dopingfri idræt

Kulturministeriet har med skrivelse af 22. september 2004 (J. nr. 2004-4683.13) fremsendt udkast til forslag til Lov om fremme af dopingfri idræt, idet man har anmodet om eventuelle bemærkninger senest den 7. oktober 2004.

På grund af den korte høringsfrist har KL ikke haft mulighed for at behandle sagen i sin bestyrelse og må derfor tage forbehold for at afgive supplerende bemærkninger.

Med dette forbehold har KL følgende bemærkninger til lovudkastet:

KL er generelt positivt indstillet over for lovforslaget og dets sigte.

KL har særligt hæftet sig ved udkastets § 11, hvorefter der indføres det princip, at det er en forudsætning for ydelse af lovbestemte tilskud til bl.a. de lokale idrætsforeninger, at disse har indført og til enhver tid håndhæver regler om dopingkontrol og -sanktioner. KL kan tilslutte sig dette hovedprincip, men skal bemærke, at det i forbindelse med den efterfølgende udmøntning af princippet i administrative forskrifter må sikres, at der ikke indføres en ny selvstændig forpligtelse for kommunerne til at føre kontrol med landets ca. 8.000 idrætsforeninger. Reglerne må efter KL's opfattelse lægge op, at den enkelte kommune selv får mulighed for at skønne over behovet for at indføre sanktioner over for foreningerne i de relevante tilfælde.

Med venlig hilsen

Mogens Karbo

Den 7. oktober 2004

Ref MKA
mka@kl.dk
Dir 3370 3359

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

- 5 OKT. 2004

Journalnr.
9.04-25/04

/pv

Høring af forslag til "Lov om fremme af dopingfri idræt"

Ved brev af 22. september 2004 har Kulturministeriet anmodet om bemærkninger til forslag til "Lov om fremme af dopingfri idræt".

Københavns Kommune finder det særdeles positivt, at der vedtages et egentligt lovgrundlag for arbejdet med dopingspørgsmålet. Det ligger i naturlig forlængelse af de senere års øgede politiske bevågenhed omkring dopingproblematikken, hvor ikke mindst Kulturministeriet har været den udfarende kraft.

Københavns Kommune har et bredt sammensat idrætsbillede. Forde-lingen mellem foreningsidræt, kommerciel idræt og selvorganiseret idræt er stort set ligelig. Da de hidtidige undersøgelser har vist, at indtagelse af doping ikke udelukkende foregår i forbindelse med konkurrenceidræt, men også inden for motionsidræt – hovedsageligt inden for fitnesskulturen – er det vigtigt, at kampen mod doping føres bredt.

I relation til dopinganvendelse inden for eliteidræt kan det nævnes, at "Team Copenhagen", der er Københavns Kommunes nyetablerede elitesatsning, har indskrevet følgende i sit værdigrundlag:

"Det betragtes uforeneligt med Team Copenhagens holdninger at støtte udøvere og aktiviteter, hvor der bevidst snydes med henblik på at opnå bedre resultater. Dette gælder både brug af ulovlige, præstationsfremmende midler samt bevidst omgåelse af gældende regelsæt for både rammerne omkring samt afvikling af de forskellige idrætsgrene."

Hvad angår motionsidrætten, ser Københavns Kommune det som meget vigtigt, at brug af doping aldrig bliver en accepteret norm i fitnesskulturen.

Med det foreliggende forslag til "Lov om fremme af dopingfri idræt" finder kommunen sig godt dækket ind i forhold til – med lovhjemmel – at kunne deltage i arbejdet med at fremme en dopingfri idræt.

Med venlig hilsen

Carsten Haurum

/Karin Bundgaard

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 23 41

Telefax
33 66 70 35

E-mail
karinb@kff.kk.dk

www.kk.kk.dk KULTURMINISTERIET

4683/32

BKF Børne- og Kulturchefforeningen

Skoledirektørforeningen

Kulturministeriet,

Nybrogade 2,

1015 København K

8. oktober 2004

Høring af forslag til lov om fremme af dopingfri idræt.

Børne- og Kulturchefforeningen takker for muligheden for at kunne udtale sig til ovenstående lovforslag.

BKF kan tilslutte sig det overordnede sigte med loven, idet vi kan tilslutte os bemærkningerne til lovforslaget om, at doping truer de etiske værdier i drætten, herunder at deltagelse i idrætskonkurrencer skal ske på lige vilkår uden brug af uærlige metoder.

BKF foreslår, at Anti Doping Danmark gør en særlig indsats for gennem oplysning at give unge idrætsudøvere en god moral i forhold til idrættens etiske værdier. Dette oplysningsarbejde bør finde sted i den enkelte idrætsforening og arbejdet bør også være rettet mod idrætsudøverens forældre.

Med venlig hilsen

Per B. Christensen
Formand

KUNST >

Kunststyrelsen

NOTAT

Kulturministeriet, 8. kontor
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

6. oktober 2004

Høring af forslag til lov om fremme af dopingfri idræt

Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning har den 23. september 2004 modtaget forslag til lov om fremme af dopingfri idræt til høring. Forslaget blev behandlet på udvalgets møde den 29. september 2004.

Udvalget har specielt set på Anti Doping Danmarks muligheder for at støtte udviklings- og forskningsprojekter og har følgende kommentarer.

Ifølge lovforslaget er der aftalt en bevilling på 11,4 mio. kr. til Anti Doping Danmark i det første år, men det er ikke nævnt specifikt, hvor stor en del der skal anvendes til forsknings- og udviklingsvirksomhed. Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning har tidligere rådet over en årlig bevilling på 1 mio. kr. til dopingforskning. Udvalgets medlemmer ønsker at fremhæve, at dette beløb må anses for en minimumsramme.

Desuden ønsker udvalget at fremhæve vigtigheden af fri forskning på dopingområdet. I den forbindelse efterlyser udvalget en klarere markering af, hvordan forskningsmidlerne skal uddeles. Der bør være en sikring af, at midlerne bliver slået op, at ansøgningerne bliver genstand for en uvildig bedømmelse, og at forskningsresultaterne bliver offentligt tilgængelige.

Med venlig hilsen
Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning

Gisela Sjøgaard
formand

Kunststyrelsen
Administrationscentret

Kongens Nytorv 3
1050 København K

Telefon 3374 4500
Telefax 3374 4545

ks@kunststyrelsen.dk
www.kunststyrelsen.dk

Anti Doping Danmarks svar på udkast til Lov om fremme af dopingfri idræt.

Kulturministeriet har i brev af 22. september 2004 bedt om Anti Doping Danmarks kommentarer til forslag til Lov om fremme af dopingfri idræt.

Anti Doping Danmark skal i den anledning give følgende hørings svar:

Vedr. Lov om fremme af dopingfri idræt.

Side 1

§ 1 Definition af doping

I forslaget anvendes lov om forbud mod visse dopingmidler (Lov nr. 232 af 21/04/1999-gældende og senere ændringer til forskriften Lov Nr. 69 af 04/02/2004, hvor ordet "hæfte" er fjernet fra § 4).

Loven omfatter en del af de stoffer, som der testes for men langt fra samtlige (WADAs dopingliste), som ADD tester for. Det gælder f.eks. stimulerende stoffer, narkotiske stoffer, flere anabole stoffer og nogle peptidhormoner m.m. samt snyd eller forsøg på snyd.

Loven omtaler heller ikke –som nævnt side 3 sidste afsnit –anvendelsen af disse stoffer. Efter ADDs opfattelse bør loven benytte samme definition som gælder indenfor idrætten i Danmark.

Når det handler om doping i idræt, bør det være idrættens dopingdefinition (WADC) der benyttes. Definitionen er mere omfattende end listen over forbudte stoffer og metoder (se WADC artikel 2.1 –2.8). Det er den definition også ADD har tiltrådt.

§ 3 Det foreslås, at "selvstændig" i stk. 1 og 3 fjernes, at der i stk. 5 fjernes de første 6 ord, at rækkefølgen ændres. Herefter:

§ 3. *Anti Doping Danmarks virksomhed omfatter:*

- 1) *dopingkontrol*
- 2) *oplysning om antidoping*
- 3) *forsknings- og udviklingsvirksomhed vedrørende bekæmpelse af doping*
- 4) *internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping*
- 5) *rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager indenfor Anti Doping Danmarks virkeområde*

Rækkefølgen begrundes i forhold til ressourcernes fordeling nationalt og internationalt på de forskellige områder samt prioriteringen af områderne i WADC. Dopingkontrol udgør således 24 sider i WADC mod en side til pkt. 1 og 3.

§11 her foreslås der **side 3** sættes punktum efter World Anti Doping Code i 2. linie, og at de næste 12 ord til punktum udelades.

Til gengæld er det WADA, der fastsætter/beslutter om et stof eller en metode skal optages på den forbudte liste, det er ikke et nationalt anliggende.

Bemærkninger til lovforslaget:

Side 4, 4 afsnit, linje 9 tilføjes:

Hensigten er, at det skal være tilstrækkeligt konkret at opnå fuld harmonisering af områder, hvor ensartethed er nødvendig (f.eks. dopingkontrol og sanktioner) og samtidig generelt på andre områder, at der er fleksibilitet i implementeringen af vedtagne antidoping-principper (oplysning og forskning).

Forslag til ny tekst side 4, 4 afsnit linie 10:

Det internationale program mod antidoping er sammensat af

- 1. kodekset (World Anti Doping Code)*
- 2. internationale standarder (obligatorisk at følge)*
- 3. anbefalede metoder for dopingbekæmpelse (ikke obligatorisk at følge).*

Side 5 efter 1. afsnit

Nordisk Anti-doping Agreement bør nævnes blandt de internationale aftaler (ældste multilaterale aftale om dopingkontrol).

Efter 3. afsnit tilføjes:

IADA-landene har ydet eksperthjælp til WADA i forbindelse med kodekset, internationale standarder og anbefalede metoder.

Nederste "bullet" skal opdeles i to punkter:

- : stå for holdningsbearbejdning og forskning*
- placere Danmark som et af foregangslandene i den internationale bekæmpelse*

Side 6 – linje 13-15 foreslås ændret til:

- indgåelse af aftaler om dopingkontrol med bl.a. private fitnesscentre og den professionelle boksning.*

Afsnit 2 tilføjes:

-Udbygning af internationalt samarbejde

Side 7 – 4. afsnit , 2. linje – "understøttelse af Danmarks deltagelse i det internationale " foreslås erstattet af "internationalt".

Bemærkning: Under ADD's hidtidige formål (side 5 nederst) gælder det om placere Danmark som et af foregangslandene i den internationale dopingbekæmpelse og - i den overordnede politik for ADD: at kunne gøre sig gældende i alle internationale sammenhænge som en nation der kompromisløst bekæmper doping.

6. afsnit – 4. ord "hindre" – foreslås ændret til "bekæmpe" eller "forebygge".

Bem.: I næste afsnit lægges der op til, at relevante offentlige institutioner, som tilbyder idræts- eller idrætslignende aktiviteter, arrangører af offentlige idrætskonkurrencer og sammenslutning af idrætsudøvere uden tilknytning til de tipstilskudsberettigede idrætsorganisationer ligeledes skal "tilskyndes" til at indgå samarbejdsaftaler med Anti Doping Danmark.

Bemærkning: Man kunne med denne lov direkte stille krav om, at ADD har lov til at gennemføre kontrol ved alle internationale idrætsarrangementer i Danmark, der ikke i forvejen er omfattet af WADC.

Side 8 - 4. afsn. I linie 7 anføres, at ADD har indgået aftale med Politiet. ADD har ikke haft permanente aftaler med politiet, men kontrakter om kontrol ved specifikke arrangementer f.eks. ved deres DM i cykling.

Side 10

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser §1 stk. 2 4. linje –
Det er ikke klart, hvad der menes med stk. 2 her, da den vil være afhængig af definitionen af doping §1.

Kan ministeren i stk. 2 supplere Lov om forbud...så der bliver overensstemmelse mellem definitionen i § 1 og definitionen i DIFs dopingregulativ, der er reguleret i overensstemmelse med definitionen i WADC?

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser side 10-17

§1 stk. 2 .Det kan blive vanskeligt at administrere hvis såvel kulturministeren som **indenrigs- og sundhedsministeren** udstikke retningslinier/revidere definitionen af doping.

§ 3 effektiv foreslås udeladt i 4 linie eller også skal der sættes tillægsord på holdningsbearbejdning, forskning og rådgivning.

Til nr "1"(foreslås ændret til "2")

Detaljeringsgraden virker for omfattende. ADD foreslår at teksten ændres til:

Anti Doping Danmarks hidtidige oplysningsvirksomhed vil blive videreført og omfatter bl.a. udarbejdelse af skriftligt undervisningsmateriale afstemt til relevante grupper. Herudover vil Anti Doping Danmark gøre tiltag, der øger oplysning om doping i bred forstand (f.eks. hjemmesiden www.doping.dk, foredragsvirksomhed, m.v.)

Til nr. "2"(foreslås ændret til "1")

ADD foreslår at teksten ændres til:

I 2003 blev der gennemført 1936 dopingkontroller. Et certificeret kvalitetssystem (DS/EN ISO 9001:2000) har siden 2001 øget Anti Doping Danmarks muligheder for at opfylde de krav, som idrætsudøvere har ret til at stille for at styrke antidopingvirksomheden, idrætsudøverens retssikkerhed og idrættens troværdighed. Kontrollen er ADDs mest ressourcekrævende arbejde.

I 2. afsn. virker detaljeringsgraden for omfattende. ADD foreslår at 1. sætning ændres til:
Der skal et betydeligt antal prøver til for at det bliver økonomisk rentabelt og kvalitetsmæssigt pålideligt at drive et WADA godkendt laboratorium.

Til nr."4"(foreslås ændret til "5")

I 1. linie foreslås "oparbejdet" erstattet med "videreudviklet"

Til nr. "5"(foreslås ændret til "4")

Det 6. ord "understøtte" er langt fra dækkende. ADD er direkte involveret i det internationale arbejde som eksperter i Europarådet og IADA, og ifølge WADC er ADD desuden forpligtet til at samarbejde med andre internationale antidopingorganisationer.

§ 8 , stk. 1, 2. afsnit:

Her er tale om lovfæstet pligt på et område, som udgør en større problemstilling. Skal ADD gøre en virkelig aktiv indsats på dette område, skal der afsættes ressourcer til det opsøgende arbejde på steder, hvor der trænes - f.eks. Den Kongelige Danske Ballet , Forsvaret, Politiet, større danske arbejdspladser etc.

Til nr. 2:

Kunne man lægge direkte ind i loven § 8 stk. 3, at der er påbudt dopingkontrol ved alle internationale arrangementer i DK.

Til § 10

Bem.: Det skal afklares om ADD fortsat kan sælge kontroller uden at være momsregistreret.

Anti Doping Danmark
7. okt. 2004